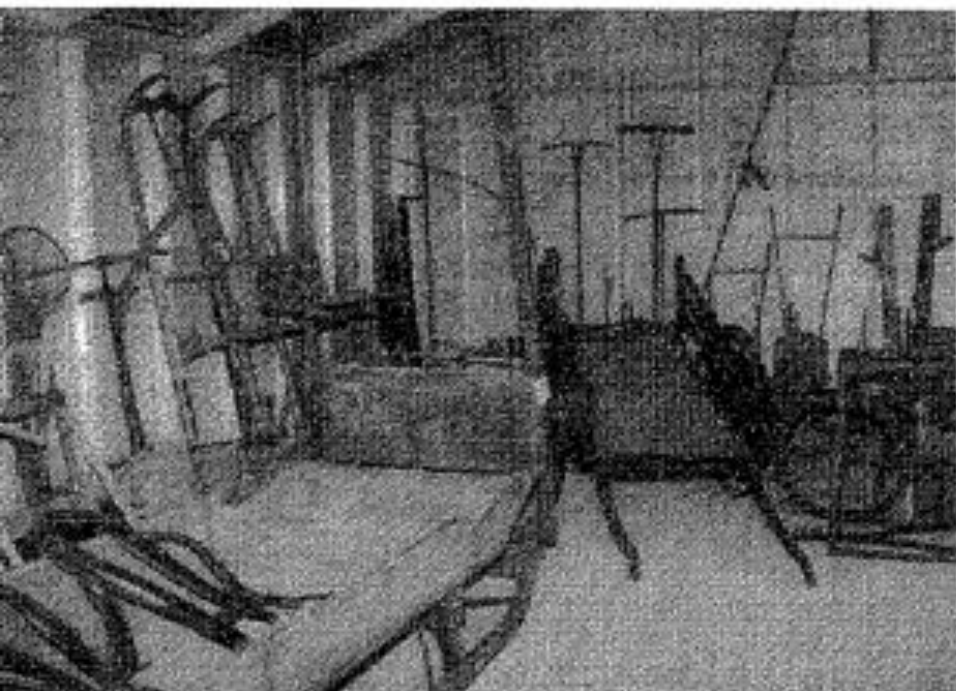

Juni 2004/75

Interiör från den senaste museibygnaden

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER.

Roland Johansson	Tavastbodav. 26	Ordf.	571 43230
Lars Hedrén	Grenv. 1	v.ordf.	571 40628
Olle Ohlsson	Måsv. 27	kassör	571 40033
Britt-Marie Ohlsson	-"-	sekr.	571 40033
Monica Ohlsson	Lärkstigen 10	ledam.	571 40567
Annika Lillienwall		suppl.	571 40521
Olle Nyholm		suppl.	571 40864
Britt-Marie Johansson		suppl.	571 43230
Britt Nyholm		suppl.	572 40864
Ingrid Hellefors		suppl.	
Hans Lindström		revisor	571 40552
Rolf Rådberg		-"-	571 40761
Evert Wikholm		suppl.	
Edgar Pettersson		valber.	571 41274
Totten Lillicnwall		-"-	571 40521

**Medlemsavgift för vuxna 100:-/år
barn och ungdom under 15 år 10:-**

Postgiro 98 57 43 - 4

Författarna är själva ansvariga för sina artiklar.
Plocka gärna material i tidningen, men var snäll ange källan.

Ansvariga för muséet är Olle och Britt-Marie Ohlsson
Ansvarig för lokalbokning och "loppis" är Monica Ohlsson
Redaktör för tidningen är Britt-Marie Ohlsson.

Telefon till Strömma Hembygdsgård är 571 41350.

Ordföranden har ordet

Hej !

Tolv månader går så fort.

Vi hoppas att ni har haft tillfälle att besöka oss på Hembygdsgården. Vi har under året haft en hel del aktiviteter att erbjuda.

Strömmadagen efter midsommar, Hembygdsgårdens dag i augusti, höstsammankomst med punsch och ärtsoppa i oktober och i december vår traditionella julmarknad.

Museet har varit öppet mer än tidigare år och vi har haft många besökare.

Vår loppmarknad har varit välbesökt de gånger vi haft öppet.

Vad som övrigt har hänt är att vi installerat en ny värmepanna i Backstugan och vi har också byggt ytterligare en museibyggnad.

Nu hoppas vi att ni besöker oss ännu flitigare än tidigare och ni ska känna er mycket välkomna.

Valborg med brasa och fyrverkeri blev mycket uppskattad. Ett varmt tack till alla arrangörer.

På återhörande

Roland Johansson

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

Strömma hembygdsförenings verksamhet under år 2003

Styrelsen har bestått av följande personer:

Ordförande	Roland Johansson
V. ordförande	Lasse Hedrén
Sekreterare	Britt-Marie Ohlsson
Kassör	Olle Ohlsson
Lokalbodr. Loppmarknad	Monica Ohlsson

Suppleanter Annika Lillicwall, Henrik Bohm, Olle Nyholm, Britt Nyholm, Britt-Marie Johansson.

Dataansvarig Arne Rådberg

Revisorer Rolf Rådberg, Hans Lindström suppl Evert Wikholm.

Valberedning Edgar Pettersson, Totten Lillicwall

Redaktör Britt-Marie Ohlsson

Ansvareliga för planerade aktiviteter under året har varit:
 Valborgsmässoafton Benny O. Hasse J. Totten L. Ulf N.
 Loppmarknad Monica O. Britt-Marie J. Britt N.
 Strömmadagen Britt-Marie och Olle O.
 Hembygdsdagens dag Roland och Britt Marie Johansson
 Julmarknad Monica O. Annika L.

Föreningen har under året varit representerad i Värmdö Föreningsråd och varit medlem i Sveriges Hembygdsförb. och Sömlas länns Hembygdsförbund.

Under feb. - maj, aug. - dec. hade vi öppet hus tisdagar kl. 19-21.

Följande renoveringar har utförts under året: gamla värmepannan har ersatts med ny elpanna, skall betalas genom nedskatt byrå under sex år, vidare har nytt golv lagts in i kapprummet. Under nov. - dec. byggdes ett nytt uthus i stort sett identiskt med det gamla uthuset.

Dokumentation av museiföremål har fortsatt under året. Många föremål till museet har lämnats bl.a. av Bengt Jilmänder.

Under verksamhetsåret har föreningen haft studiecirklar i dokumentation, vår hembygd och "Värmdöprojektet" i samarbete med Studieförbundet Vuxenskolan.

Vänd

Forts. verksamhetsberättelse -03

Styrelsen har under året kallat till två arbetsdagar och haft elva protokollföreläsningar och sammanträden.

Britt-Marie O. har varit ledare för och repr. föreningen i arbetet med "Värmdöprojektet" tillsammans med andra hembygdsföreningar i kommunen.

Loppisförsäljning och kaffeservering har, genom Monica O. och Britt-Marie J. och Britt N. bidragit till en starkare ekonomi.

Museet har varit öppet för allmänheten vid fem tillfällen och fyra privata visningar har ägt rum under året.

Tidskrift nummer 74 har givits ut samt två informationskrivelser, som skickats till samtliga medlemmar under året.

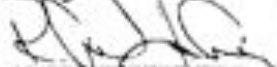
Britt-Marie O. hade föreläsning med bildvisning i Sockenstugan om V-ö gårdar 1870-1990. Insamlade pengar gick oavkortat till Strömma Hembygdsförening.

Tjugofjärde aug. representerade Britt-Marie O. Strömma Hembygdsförening vid Hembygdsdräktens dag på Skansen.

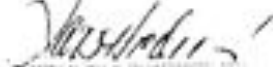
Fjärde oktober kallades till årsoppe med tillbehör i Backstugan, nitton personer hörsammade kallelsen.

Verksamheten har under år 2003, varit intensiv med många träffar och möten då aktuella frågor har diskuterats och nödvändiga arbeten har utförts. Brister på byggnader har framförts till ansvariga tjänstemän i kommunen. Kontakterna med kommunen har resulterat i att Backstugan och Stockstugan har målats utvändigt och att mangårdsbyggnaden, del av Stockstugan, har fått nytt plåttak.

Styrelsen vill framföra ett stort tack till alla medlemmar som genom medavgiften medverkar till föreningens fortsatta verksamhet, ett tack också till dem som genom personligt arbete eller på annat sätt visat generositet och välvilja i vår strävan att hålla Strömma Hembygdsförening aktuell och livskraftig.

Roland Johansson

Lasse Hedén

Britt-Marie Ohlsson

Monica Ohlsson

Göte Ohlsson

STRÖMMA HEMBYGDSFÖRENING

ÅRSBOKSLUT 2003-12-31

BALANSRÄKNING

Tillgångar:	Kassa	6,454.80
	Postgiro	19,389.67
	Bank	4,161.-
	Summa	30,005.47
Skulder:	Ungdomsfond	6,000.-
	Forsäkringsfond	10,000.-
	Ingående balans	103,329.52
	Summa	119,329.52
	Underskott eget kapital	89,324.05
Summa	30,005.47	

Balansräkningen är granskad och godkänd

Hans Lindström

Hans Lindström revisor

Rolf Rådberg

Rolf Rådberg revisor

STÖMMA HEMBYGDSFÖRENING

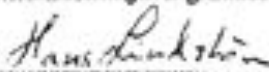
ÅRSBOKSLUT 2003-12-31

RESULTATRÄKNING

Inäkter:	Medlemsavgifter	26,080,-
	Kommunala bidrag	10,000,-
	Gåvor	13,929,-
	Försäljning	8,328,-
	Uthyrning lokal	6,700,-
	Loppmarknad	16,872,-
	Ränteintäkter	311,45
	Summa	82,220,45
	Årets underskott	89,324,05
	Summa	171,544,50

Kostnader:	Materialkostnader	920,-
	Hyra fastighet	4,000,-
	Elkostnader	24,204,-
	Underhåll	28,368,-
	Inventarier	1,070,-
	Vägargift	1,100,-
	Kontorsmateriel	4,037,-
	Telefon porto	3,867,50
	Tryckning tidskrift	3,675,-
	Avgift hembygdsföb.	3,255,-
	Uthusbygge	97,048,-
	Summa	171,544,50

Resultaträkningen är granskad och godkänd

Hans Lindström revisor

Rolf Rådberg revisor

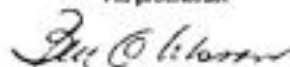
Protokoll

Föret vid Strömma Hembygdsförenings årsmöte i Backatugan
den 2 april 2004.

1. Ordförande Roland Johansson hälsade alla välkomna och förklarade mötet öppnat.
2. Till ordförande för mötet valdes Roland Johansson och till sekreterare Britt-Marie Ohlsson.
3. På frågan om mötet blivit stadgärsligt utlyst blev svaret ja.
4. Till att justera dagens protokoll valdes Edgar Pettersson och Totten Lillensväff.
5. Styrelsens årsredovisning med bokslut godkändes och lades till handlingarna.
6. Revisionsberättelsen upplästes där revisorerna godkände styrelsens arbete och tillstyrkte ansvarsfrihet.
7. På frågan om mötet gav styrelsen förtroende blev svaret ja.
8. Omval av Roland Johansson som föreningens ordförande.
9. Omval av ord.styrelseled. Lasse Hedén och Britt-Marie Ohlsson vardera på 2 år.
Omval av styrelsesuppl. Britt-Marie Johansson och Britt Nyholm vardera på 2 år.
Nyval av styrelsesuppl. Ingrid Hellefors på 2 år.

10. Revisorerna Hans Lindström och Rolf Rådberg omvaldes.
Revisorsuppl. Evert Wikholm omvaldes.
11. Omvaldes Edgar Pettersson samt Totten Lillierwall som valberedare.
12. Beslöts att årsavgiften för år 2005 höjs till 150:-.
13. Styrelsens förslag till fögärdar under året.
Nytt golv i samlingsalen och ljudisolering i taket. Ordf. har kontaktat kommunen ang. köket och toalettstrymmen.
14. Inga motioner eller brevden hade inkommit.
15. Övriga frågor.
Ansvariga för aktiviteter under året är:
Valberedningskonfon - Totten Lillierwall, Hans Jonsson, Benny Ohlsson,
Ulf Nilsson, Mahe Hellefors och Edgar Pettersson.
Söndradagen - Olle och Britt-Marie Ohlsson
Hembygghärdens dag - Roland och Britt-Marie Johansson.
16. Ordförande avslutade mötet och där efter serverades som vanligt en utsökt måltid till gästernas förmån.
Stort tack till festarrangörerna Britt-Marie Johansson, Monica Ohlsson och Anrika Lillierwall.

Vid protokollet

Justeras

Edgar Pettersson

Totten Lillierwall

Ett jättestort TACK !

Vi har under året fått ta emot gåvor i form av pengar, både större och mindre belopp.

Många har också skänkt saker till loppisen. Det ger också ett bra tillskott i kassan.

Detta har bidragit till att vi kunnat bygga ännu ett hus där vi förvarar jordbruksredskap, vagnar, slädar och mycket annat. Tack alla givmilda människor.

Vi vill också tacka fotografen Lennart Milde, som skänkt oss negativen till de fotografier han under många år tagit på Fågelbro. Han reprofotograferade också många gamla bilder. Även dessa negativ har vi fått. Tack snälla.

Ett stort tack till alla ni som skänkt gamla saker till vårt museum. Vi dokumenterar allt så att våra besökare får lite historia om varje föremål. Jättestort tack.

Stort tack till våra sponsorer som bidragit till att vi även i år kan trycka föreningens skrift. Tack.

BMO

Friden, ett torp under Malma

Fridentorpet är inte så gammalt om man jämför med de andra torpen under Malma och Fågelbro. Men torpet är i alla fall mer än hundra år och det räcker för att vara intressant.

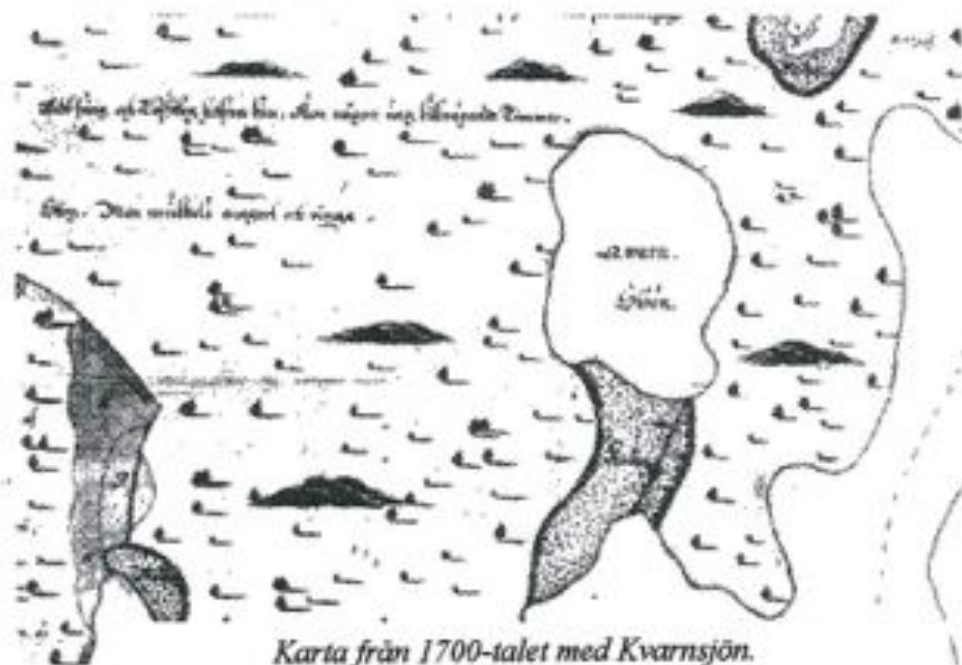
Torpet är säkert tillbyggt en gång, det syns tydligt på bilden.

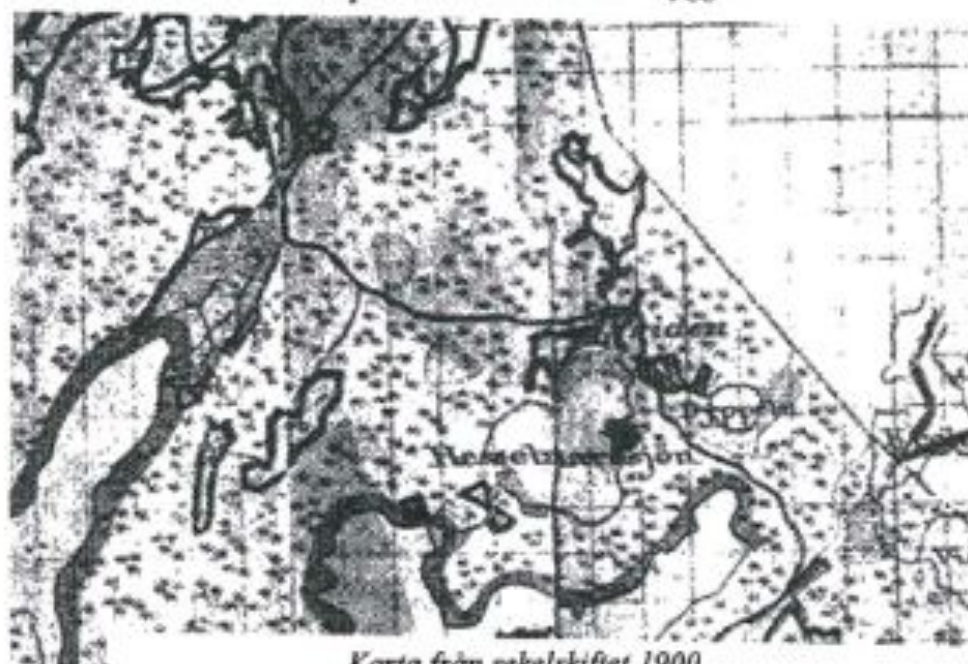
Torpet ligger väldigt vackert intill en liten insjö. Kärt barn har många namn säger man ju och den här lilla sjön var nog väldigt viktig.

På 1700-talet hette den Kvarnsjön och då finns utsatt på kartan ett kvarntecken i ån som rinner ut i Storsjön. Alltså borde där ha legat en skvaltkvarn. På 1800-talet ändrade man namnet till Hesselmarasjön. Hesselmara gård låg ju då inte så långt från sjön. Numera heter sjön Fridträsket.

Första gången jag hittar någon som är bosatt i Fridentorpet är 1881. Det kan möjligen ha funnits något torp där tidigare som man inte nämnt i kyrkböckerna, men på 1700-tals kartan finns inget torp utsatt.

*Karta från 1700-talet med Kvarnsjön.
Torpet Friden är ännu inte byggt.*

*Karta från sekelskiftet 1900.
Här finns Fridentorpet utsatt norr om Hesselmarasjön.*

1881 bodde här torparen Anders Petter Eriksson som var född 18/8 1829. Hans hustru hette Eva Charlotta Andersdotter och var född 7/8 1882 i Flen.

De hade tydligen inga egna barn, men hade tagit hand om ett barnhusbarn nr 13397 Josef Emanuel Milton född den 27/11 1868 i Stockholm.

Prästen har noterat att Anders Petter arbetade och bodde på Malma mellan 1875 och 1881.

Hela familjen flyttade till Djurö den 27/10 1882.

Nästa torpare kom från Lilla Rosendal och flyttade in 1883.

Han hette Carl Johan Söderberg och var född i församlingen den 5/1 1841. Hustrun Sofia Carolina Jansdotter var också född i församlingen den 3/2 1839.

Barnen hette Johan Alfred född 24/1 1869, Charlotta Sofia född 10/4 1861, Augusta Carolina född 5/11 1866. Alla barnen var födda i församlingen.

Den 21/3 1892 fick Augusta Carolina en oäkta dotter som fick namnet Nensia Augusta.

År 1893 flyttade hela familjen.

Mellan 1886 och 1890 bodde även tre drängar i torpet.

Det var Johan Axel Magnusson född 1863 i W. Ryd, Carl Axel Westerberg född 1871 i församlingen, och Carl Jacob Ehnberg född 1864 i Hedvig Eleonora i Stockholm.

Den 1/4 1893 flyttade Carl Otto Carlsson in i torpet. Han kom från Barndalen där han bott sedan 1885.

Han var född den 18/11 1846 i Högsby i Kalmar län. Han gifte sig 31/10 1873 med Gustava Maria Johannesdotter som var född 1848.

Barnen hette Anna Ottilia, född 30/11 1875 i Spånga. Hon flyttade till Djurö 1893.

Emma Constantia var född 8/12 1876 i Öster Haninge. Hon flyttade till Djurö 1894 men kom tillbaka igen 1895.

Gustaf Ossian var född i församlingen den 9/11 1879.

Sofia Maria Eleonora var också född i församlingen den 5/3 1882. Hon hade en odöda son som hette Sven Georg. Han var född 1900 i Teda i Uppsala län.

Familjen hade också tagit hand om ett barnhusbarn, nr 11178.

Hon hette Elna Irene Bergström och var född 1896 i församlingen.

1910 kom nästa torpare. Även han kom från Barndalen, där han varit torpare sedan 1894. Han hette Hans Olsson och var född den 20/9 1857 i Rådeby i Blekinge. Han flyttade till Värmdö redan 1885 och arbetade då som dräng, först på Malma och sedan på Fågelbro.

1886 gifte han sig med Ulrica Charlotta Ekström, född 4/5 1859 i församlingen. Hon var dotter till båtsman Petter Löfbom i Malma båtsmanstorp.

Hans Olsson och hans hustru fick sju barn. De tre sista barnen föddes i Barndalen och flyttade sedan med till Friden. Det var Josefina Matilda född 4/8 1895, Hjalmar Valdemar född 19/7 1897 och Anna Viktoria Amalia född 20/4 1900.

De övriga barnen hette Karl Oskar Leonard född 10/9 1887, Ebba Anna Charlotta född 26/4 1889, Elin Amanda Sophia född 11/12 1890 och Gustaf Alexander född 5/12 1892.

Elin Amanda Sophia, blev sedan gift Widerberg. Hon avled på Djuröhemmet i slutet av 1980-talet.

1986 hade jag nöjet att tillsammans med några i föreningen få höra Elin berätta om sin barndom i Barndalstorp.

Läs Elins berättelse i vår skrift nr. 25 juni 1986.

1920 bodde familjen fortfarande kvar med endast ett barn, sonen Hjalmar Valdemar. Han var nu 23 år och arbetade som jordbruksdräng.

Britt-Marie Ohlsson

Intressanta saker kommer fram....

Att rota bland gamla saker som skänkts till hembygdsföreningen är verkligen roligt. Det är ju också ett måste då varje pryl ska dokumenteras.

Det roligaste är nog i alla fall då man hittar anteckningar och berättelser som gamla Strömmabor har nedtecknat.

Det som nu har kommit fram är en reseskildring som Hilli Ringström har skrivit. Hilli var ännu inte gift utan hade sitt flicknamn, Stockman.

Det var Breviks idrottsförening som firade sitt 5-årsjubileum 1939 med en bussresa genom Sverige.

Så här skriver Hilli.

En resa med Breviks idrottsförening, vad betyder det ?

Jo, två underbara dagar i buss genom några landskap i vårt vackra Sverige. Trevliga kamrater i ett glatt sällskap med dragspel och allsång.

Så har jag nu även i år tack vare min gode vän Erik Ringström fått följa med på en härlig utflykt, och som tack till honom och till alla som arbetar för B.I.F. vill jag här försöka skriva en liten skildring av vår resa sommaren 1939.

Resan börjar alltså lördagen den 1 juli klockan 5.30 på morgonen, då vi alla som ska med på resan samlas vid Strömma bro.

Vår gode vän sedan förra året chaufför Hultberg, infann sig på bestämd tid.

Sedan vi nu hälsat honom och varandra välkomna var det bara att ta plats i bussen, som av en van hand skulle föra oss ut till den långa härliga fridagen.

Precis klockan 6.00 startade vi och Värmdövägen blev längre och längre bakom oss.

Vi nådde Stockholm och på Ringvägen slöt sig Harry Säfström till vårt sällskap. Med sitt dragspel skulle han nu svara för musiken och det glada humörets underhållning.

Snart hade vi Stockholm och strax därefter Södertälje bakom oss. Vår första paus bestämdes bli Tullgarn.

Vägen till slottet var en allé av gamla höga träd, vilkas grenar och löv bildade ett underbart tak över den öppna bussen.

Från parkeringsplatsen promenerade vi den raka vägen fram till slottet. En mycket hög och bred häck på båda sidorna om vägen var en vacker och imponerande anblick.

Eftersom kungen inte var hemma fick vi gå ända fram till slottet. Parken var underbart vacker med de välklippta gräsmattorna, de finkrattade gångarna och de gamla jättestora träden.

Men tiden går fort och vi måste fortsätta vår färd mot nya vackra platser i vårt kära hemland. Klockan är nu 9 och många rösta för frukost. I en trevlig backe vid ett ställe som hette Bogstad dukade vi fram det första smörgåsbordet. Att det smakade bra förstår nog alla som ätit frukost i det fria och i synnerhet för oss, som varit uppe sedan klockan 5 på morgonen.

Då vi slutat äta spelade Säfström en trevlig bit för oss. Det var något som passade ihop med "fralla" rulla hundratusen flärska franska fram faderalla" o.s.v. Men det var inte bara franska som rullade framåt. I en hast packas matsäcken undan och vi intar våra platser i bussen för att rulla vidare på Sveriges delvis krokiga och delvis fina raka landsväg.

Färden går nu genom det bördiga Södermanland med sina sädesfält och höhässjor, som fröjda ögat för den, som ägnar bonden en tanke av beundran för allt hans slit och arbete.

Stora flockar av välgödda kossor och stiliga hästar på båda sidor vägen vittna om att här har de det bra ställt. Det är roligt att se välskötta och fina djur.

Vi närmar oss nu Nyköping och här ska vi dricka förmiddagskaffe. Så åker vi in genom stadsgränsen in till det lilla torget.

Ja, litet är det med endast 10-15 stånd där det säljes litet av varje. Men den största strömmingen jag hade sett hade de i alla fall där, för den var 3-4 gånger så stor som Erik Boströms strömning.

Ja så kan det vara, men det var ju inte strömning utan kaffe vi skulle få. Vi stormade nu till Kumlins konditori, som snart blev fullsatt. Det brukar som regel smaka bra att sitta en stund vid kaffet men det hade vi inte tid till utan snart var vi alla vid bussen igen. Där mötte oss något oväntat.

En Strömmabekant. Det var Erik Boströms morbror, som föreslog att få visa oss ruinerna av Nyköpingshus, en gammal slottsruin från 1200-talet.

Det var en plats som var intressant. Höga valv och djupa källarhålor satte genast fantasien i rörelse. Vi undrade om detta varit fängelsehålor där folk straffats genom att kastas ner i dessa hemska grottor. I så fall är jag glad att vi inte levde på den tiden.

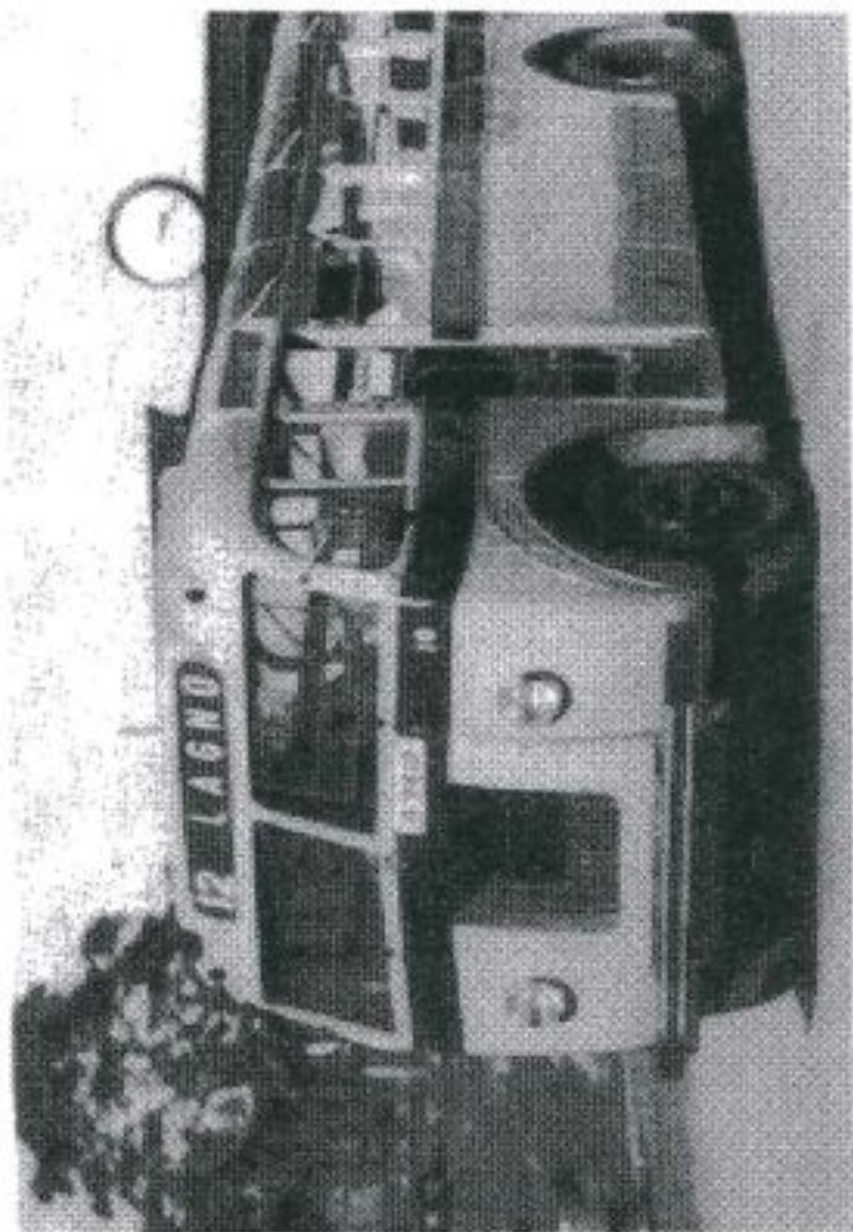
Här fotograferades och sedan reste vi vidare.

Från Nyköping för vi nu ned mot Kolmården . Vid Oskarsstenarna stannade vi. Där var härlig utsikt över Bråviken. Efter Oskarsstenarna kom Getå där Sveriges svåraste järnvägsolycka inträffat.

Vi fortsatte. Harry Säfström sjunger av hjärtans lust och så fort vi som sitter framför honom vänder oss om brister vi ut i klingande skratt ty Harry ser så rolig ut där han sitter. Han är alla tiders spelman tycker jag. Att han inte blir hes kan jag inte förstå ty han är ju inte tyst en minut under firden.

Vi är nu framme i Norrköping och här är det kafferast. Staden verkar smutsig och dammig, men det är väl från alla stora fabriker.

Efter tre kvarts timmes uppehåll reser vi direkt till Linköping.

Så här såg Björknäsbusarna ut 1939.
Bilderna är hämtade ur Dick Hallströms "Björknäs-bussarna
i bild 1920 - 1968".

Med dragspel och allsång går tiden fort och vid halv femtiden är vi framme.

Då vi stannar framför den trevliga statyn Folke Filbyter rinner regnet i strida floder över oss. Men det gör ingenting, vi ser på stan i alla fall. Här verkar trevligare än Norrköping tycker jag.

Efter Linköping åker vi förbi Sveriges största flygfält, Malmslätt.

Hu så stort. Nu har vi bara en anhalt kvar före Gränna och det är Ödeshög. Konstigt namn, men platsen gör i sanning skäl för det ty något mer ödsligt finns väl knappast.

Vägarna voro upplösta av regnet och eftersom klockan var över fem var alla affärer stängda. Här på denna plats fanns inget vackert, men vi skulle snart få se det som vi hela resan väntat på, Vättern, den underbara trolska sjön som den ena stunden kan vara spegelblank och den andra en rykande häkkittel.

Nåväl, då vi åkt 10-15 minuter kom vi till Vättern, men idag var den ej till sin fördel. Den låg insvept i en tät dimslöja och vi kunde endast se den närmaste stranden nedanför oss. Vägen här är underbart vackert lagd på sluttningen ned mot Vättern.

"Sveriges vackraste bilväg" heter den och det kan man utan överdrift säga.

Visingsö kunde vi ej se men vi hoppades att söndagen skulle ge oss bättre väder.

Så kom vi då närmare och närmare Gränna. Den lilla staden som består av en enda gata. På söndagen skulle här vara hembygdsfest och staden var flaggsmyddad från början till slut.

Andréemuseet skulle invigas här och det var därför man flaggade i staden. Här skulle vi nu bo över natten. På hotell Brahe fick vi reda på våra rum och sen var vi snart installerade.

Här fick nu var och en roa sig som de ville och ordna med mat och sådant. En del ville äta ute andra åt sin matsäck för att i stället äta söndagsmiddag på en restaurant.

Gamla och unga gick vi sedan uppför en brant trappa till ett högt

utsiktsberg. Ner genom berget och trappan rann en söt liten bäck. Jag frågade en liten grabb om jag fick ta den med hem och han svarade på bred småländska " Jaråå, stuppen i böxefecka ". Alla tiders svar tycker jag.

Väl uppkomna på berget hade vi mycket vackert att se. Där låg den lilla staden djupt under oss. Nedanför den låg bondgårdar och strax intill låg Vättern med sina släta jämna stränder.

På ett lika högt berg snett emot oss låg Brahehus slottsruin. Den såg spökläk ut i skymningen och dimmorna. Här vid serveringen bjöd Manne Jansson oss på kaffe och sen vi njutit av det och den vackra utsikten gick vi högre upp till dansbanan.

Där uppe träffade vi en hel del av våra kamrater som roat sig både här och på annat håll i staden.

Men trötta efter resan beger vi oss snart hemåt och det är skönt att få krypa i säng.

Efter en ljuvlig sömn är det lika skönt att få stiga upp på morgonen till nya äventyr och upplevelser.

Vi skulle få åka till Visingsö om vädret tillät det. I dag är det ju klart väder säger vi, men vår färdledare har hört sig för och det blåser mycket hårt på Vättern idag. Följden blir att vi inte kan åka över. Det är ju synd men inget att göra åt. Vi får istället gå på Andréemuseet och det är mycket att se där. Saker som man funnit efter polarforskarna som legat i isen i 30 år. Filmer som han tagit har framkallats, ritningar och beskrivningar som Andréé gjort, kläder och andra saker, allt finns samlat i ett hus, som en gång varit Andréés hem och som nu får gömma och bevara minnena åt eftervärlden. Minnen av den store polarforskaren och hans kamrater som fick släppa livet till i de stora isvidderna vid Nordpolen.

Men det är inte bara genom Andréé som staden är känd. Gränna päron vet vi alla vad det är och äkta Gränna polkagrisar är inte heller obekanta. De är förresten mycket goda.

Nu har klockan blivit rätt mycket och vi måste åka igen från denna

lilla idylliska stad. I dag kan vi i alla fall se över Vättern och Visingsö och ända till Västergötland.

Det är så vackert när Vätterns blåvita skum kastas högt mot klipporna.

Samma väg som vi åkte ner i går åker vi nu upp till Ödeshög. Men idag är det bara skönhet och åter skönhet som vi får se utmed Vättern.

Vi kommer så småningom till Alvastra klosterruin nedanför Omberg, där det är mycket vackert. Denna gamla klosterruin fångslår tankarna på ett särskilt sätt och man undrar hur här har varit. Vi får veta att man började bygga detta kloster år 1143, men först år 1185 var det färdigt och då flyttade munkarna in där. Klostret har eldhärjats två gånger och på 1500-talet rasades det.

När sedan Vadstena kloster skulle byggas fraktades mycket sten från Alvastra till Vadstena.

Då vi sett nog av Alvastra fick vi åka upp på Omberg. Så högt vägen tillät fick vi åka buss och där stannade vi sedan för att frukost. Det smakade utmärkt gott att äta ute och alla lät sig väl smaka av medförda smörgåsar och andra små delikatesser.

För att sedan få maten att sjunka ned tog vi den branta vägen upp till hjässan i rask march. Det är en mycket krävande backe, men väl uppkomna till toppen hade vi lön för vår möda. Det finns ej ord nog att beskriva den skönhet som här mötte vårt öga. Sagolikt vackert är allt för litet sagt. Där låg Östgötaslätten milsvid under oss. Där skymtade fågelsjön Tåkern blåvit i bakgrunden och där 400 m. under oss låg Vättern stormande vit. Här fotograferades åter en massa bilder som vi nog alla sett. Resultaten var i de flesta fall mycket bra.

Vi samlas igen och vägen går nu åter ned runt Omberg. Norr ut går nu vår resa förbi Tåkern mot Vadstena som närmaste mål.

Det är en vacker stad där det stora slottet och den ståtliga klosterkyrkan dominerar. En kort paus och färden går vidare genom Motala och över Göta kanal.

Här är underbart vackert. Särskilt må anmärkas att på dessa milsvida

gården ej finns en väg som ej är den underbaraste allé.

Ja, så går en stund igen och vi får löfte om ett bad. Och jag som ingen baddräkt tagit med. O! så tråkigt. Men då vi stanna i Varamobaden och störta ur bussen får jag av en reskamrat låna en baddräkt. Kläderna åker av i rasande fart och vi rusar ut i de vita höga vågorna. Det är mycket långgrunt men det gör ingenting. Härlig sandbotten är det och en fin rutschbana finns också. Vi har kul så det förslår. Vår chaufför skaffar mig ett åk och med hög fart hamnar jag i det vita skummet. Härligt och roligt.

Men ingen glädje är beständig och vi måste fara vidare. Vi passerar Västra Ny kyrka och sedan på höger sida om vägen har vi Boren och på vänster alltjämt den härliga Vättern. Vacker är vilgen hela tiden och vid Hamra ser vi sista skymten av Vättern.

Edö och Stjärnsund är två stora gods som vi snart åker förbi, sedan är det sjön Alsen. Men någon likhet med Vättern har ej detta lugna vatten.

Genom Askersund går nu färden vidare. Närkes natur är mer omväxlande. Skog och berg, slätter och krokar gör vägen ganska intressant. Och just i en krok händer ett litet missöde. En bil i hög fart möter oss och mitt i kurvan håller den, som kör bilen, för nära oss och får en smäll av vårt bakhjul. Vår chaufför går ut för att få saken uppklarerad. Det är en dum och grinig närking som vill bråka. Till slut är dock saken klar och vi kan åka vidare.

Snart är vi framme i Örebro och vår färdledare går först ut för att beställa middag åt oss. Under tiden åkte vi och fyllde bensin. Då bussen fått sin mat får vi vår och det smakar inte dåligt kan jag tala om. Vi var 18 stycken vid ett långbord på restauranten Fenix. Det var bara synd att inte alla ville vara med på denna trevliga avslutning av en så genomtrevlig resa. Blir det ett annat år en resa igen med B.I.F. skulle jag vilja att det bestämdes så, att alla skulle äta den sista festmiddagen tillsammans, som en värdig avslutning i ett trevligt sällskap.

Glada och belättna samlas vi nu i bussen där de andra väntar oss och vi åker vidare över Arbogaån in mot staden. En blekröd måne möter oss och lovar oss trevligt sällskap. Men den försvinner snart bakom skogen.

I Arboga vill ingen stiga av trots att chauffören bjuder oss att dricka Arbogaöl.

Förbi Valskog och Björkskog, två stora herrgårdar, går färden mot Köping. Klockan är nu halv 10 och vi passerar Kolbäck. Där till höger ser vi Strömsholm, som är berömt för sina fina hästar och sin ridskola. Här har Emil Ringström exerserat.

I Kolbäck kommer månen åter fram men nu klädd i slöja. Harry Säfström spelar en vals och Inga och farbror Vinberg dansar på en mycket liten plats i bussen.

Nu är vi framme i Västerås och kollekt upptages till spelman och chaufför, sedan går vi till ett kondis och får litet gott kaffe. En kvart över 11 åker vi från Västerås mot Enköping och därefter Ekolsund. Chaufför Hultberg stannar nu i Kalmarsand. Månen lyser över en vik av Mälaren och allt är stilla.

Här stannade vi förra året när vi åkte till Dalarna, men då var klockan bara 7 på morgonen.

Men vi ska längre än och det är bäst att fortsätta. En mycket vacker plats är Allmarestäket och nu är det inte långt kvar till Stockholm. Så rullar vi vidare på den fina vägen genom Sundbyberg och Haga och snart är vi framme på Norrtullsgatan. Här lämnar den första av sällskapet bussen. Det är Lennart Pettersson, som tar farväl och snart är han hemma i en skön bädd. Nästa man är Mille och efter honom är det Säfström, som med dragspel och glatt humör lämnar oss. De som nu är kvar skall vara med till Strömma. Tio minuter före två åker vi genom Danvikstull. Mycket vackert har vi sett, men i backen nedanför Björknäs finns ännu en sak som är underbart vacker. I den

vita dimslöjan som ligger likt en älvdans över gårderna betar tre ålgar alldeles intill vägen . De är ej de ringase rädda för oss utan fortsätter lugnt sin måltid.

Så kommer vi fram till Gustavsberg med den lugna viken och en blek måne, som lyser i de tidiga morgondimmorna.

Nu undrar jag om inte vi själva i vår skärgård har det lika vackert som våra landsmän både norr och söder ut. Jag hoppas att alla här ute känner en samhörighet med vår härliga svenska skärgård, den som inget annat land kan uppvisa maken till.

Ja, så återstår det oss ingenting annat än att säga ett varmt tack och farväl för gott kamratskap under färden och en önskan att åter få fara tillsammans ett annat år på B.I.F.'s resa med samma förväntan och glädje, samma glada humör och samma glada kamratchaufför.

Hilli Stockman

Vi som är uppväxta i Strömme med omnejd känner ju Hilli som brovakt som snabbt sprang över bron för att veva upp bommarna efter en broöppning.

Många av oss kommer säkert ihåg glasskiosken som sköttes av Hilli. Den stod alldeles vid brofästet där vägen går mot Brevik. Här kunde man köpa glasspinnar av olika slag och ville man ta glassen med sig kunde man få den i en liten påse med konstis för att den inte skulle smälta.

BM0

Mera intressanta saker.....

Nu har vi äntligen fått vårt senaste uthus färdigt. Det betyder att vi börjat placera om vissa saker. Då kommer det fram som låg längst in och längst ner i botten bland alla grejor. Jag har hittat en hel del intressanta och roliga saker.

Jag har bl.a. hittat tre häften med gamla skillingtryck som skänkts till föreningen 1986. Här kommer det första häftets framsida och på nästa sida kommer de andra två.

Häftet är tryckt
1893.

Om du känner igen
någon av sångerna
men har glömt
texten, hör av dig så
får du den av mig.

Britt-Marie

tryckt 1912

Fem
nya, vackra
VISOR.

Den första
Behusläska sjömansvåsen.

Den andra
Min lilla Zuzu.

Den tredje
Gullivara-Visan.

Den fjärde
Liljekonvuljens afsked.

Den femte
Ömbord på båten.

————— Peter G. Svan. —————

Tryckt af Carlsson, Stockholm, Årshjörns-tryckeriet 1912.

Visor

En kl.

—————

Zaret på liss graf, Skandinavien tytt.

Sjömansvåsen, Ett nys på de nya åren.

Aleksandra skånska, Jag som bär en

6, ännu, följda ej mig!

Ingerberg.

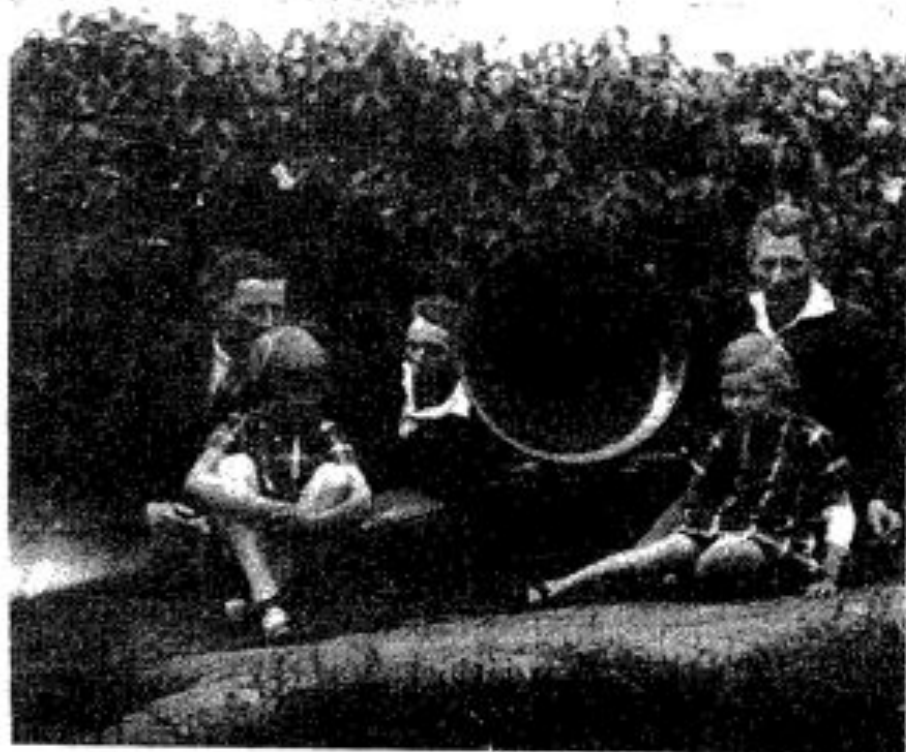
Arbetets frid en värd.

Skandinavien passas, de böga verk.

Tryckt af Carlsson, Stockholm, Årshjörns-tryckeriet 1911.

tryckt 1901

Vi fortsätter med det jag hittat i gömmorna.....

Ovanstående foto är från 1929.

Från vänster på bilden ser vi Evert Wahlström. Honom kommer vi ihåg som brandchefen som kom på motorcykel.

Nästa person är Sven Lindgren som var uppväxt i Malmstugan.

Längst ut till höger sitter Axel Wahlström, bror till Evert. Båda var uppväxta i Skepparviken.

Längst fram sitter flickorna Anna-Greta och Britta Mome, som var barnbarn till gamla Wahlström i Skepparviken.

BMO

Text: Solweig Söderman
Musik: Kurt Spjuth

Vårens första fjäril

1.

När alla björkar åter börjar grönska
och marken i sin första blomning står...
Vad mera kan man efter vintern önska
än att få njuta av en härlig vår!

Ref.

När man hör fågelsång uti naturen
och vågor, som slår upp emot en strand.
När solen skiner och när man har turen
få vårens första fjäril i sin hand.

2.

Så skönt det är att barfota få springa
i hagar och på gräsbevuxen äng.
Få höra skogens "tysta klockor" ringa
och glädjas åt en värlig blomsteräng.

Ref.

När man hör fågelsång uti naturen.....

3.

Av årstiderna fyra här i Norden
är våren den som man vill sätta först.
När allt på nytt ses växa upp ur jorden,
bevittnar vi ett under - allra störst!

Ref.

När man hör fågelsång uti naturen.....

VÅRANS FÖRSTA FJÄMILJ

Text: Solveig Söderman
Musik: Kurt Spjuth

Vandr. visn

1. När al-la björnar låter hör-jar gröns-ka och mar-ken i sin före-tal-lös-ning står. Vad
 se-re hen om af-ter dö-tern Säs-ka än att få nju-ka av en här-lig vår. När
 man här få-gel-sång ut-i sa - tu-ren och vå-gr, om ströpp e-not en stund. När
 so-len skö-ter och värmen är ta-ren få vå-rans Strö-ta Fjä-milj i sin hand.

Redaktören har funderingar.....

Jag har i flera av våra skrifter efterlyst personer som har något att berätta från förr i tiden. Det behöver inte bara vara från Strömman. Det är alltid intressant att läsa om hur det var förr. Finns det någon som kan berätta något från den tiden då pensionatet fanns i Strömman. Någon kanske kan berätta om den tiden då vi hade bastu bredvid affären. Vi hade ju också en dansbana på kanaltomten nedanför hembygdsgården. Om den måste väl finnas en hel del att berätta. Det finns säkert mycket mera.

Nu väntar jag vid telefonen. Britt-Marie tel. 571 40033

Vi som sponsrar tryckningen av tidningen

STRÖMMA VVS - SERVICE

STRÖMMA VVS-SERVICE AB LÄRKSTIGEN 10 139 41 VÄRMDÖ TEL 08 571 414 40 MOBIL 070 563 82 14

Lillienwalls Båtar & Motorer AB

Strömma, Värmdö Tel 08-571 410 92

*VÄRMDÖ SOLSKYDD AB
MARKISER & PERSIENNER
DUKBYTEN □ MOTORISERING □ REPARATIONER
08 571 402 02 Mob 070 752 2650*

Vad har hänt under det gångna året ?

Verksamheten har varit "på gång" i stort sett hela tiden.

Med hjälp av Annika och Kjell Disheden har Britt-Marie O. skapat föreningens hemsida, som är inlagd i Hembygdsförbundets portal och därmed är kostnadsfri.

I Backstugan togs den gamla värmepannan bort och ersattes med en ny högeffektiv elpanna med elektronik, som förhoppningsvis ska göra elkostnaderna lägre.

Kapprummet till höger innanför entrén i Backstugan har rustats upp med färg på väggar och i tak. Vidare har nytt golv lagts in.

Loppmarknaden i källarplanet i Backstugan har med Monicas överinseende bidragit till en stabilare ekonomi.

Vi förflyttar oss nu till Stockstugan och de andra husen på berget.

Ett nytt uthus uppfördes under vintern, blev klart dagen före nyårsafton och är byggt i samma stil som det tidigare.

Vi har under våren fyllt huset med föremål som tidigare varit placerade i garaget bl.a.

I början av maj planerades planen mellan byggnaderna med hjälp av Anders Ohlsson, som kom med en traktorgrävare av större modell.

Han tog också bort en del stubbar som fanns kvar på planen.

Vi har nu fått en stor fri yta mellan husen .

Detta var de större arbetena som genomförts.

Styrelsens medlemmar och andra frivilliga har under verksamhetsåret skött nödvändigt underhåll och löst problem som dyker upp då och då.

Olle O.

Väderleken.

*30 regniga dagar hade november,
april, juni och september,
28 våta dagar en allen
alla övriga regnade det 31.*

*Men solskensdagarna av bättre sorter
befunno sig i Hinzelmanns rapporter.*

*Hämtat ur "Lutfisken" 1923
Redaktör Hasse Zetterström*
